

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ.

Цијена:

За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.

За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на год. 12 круна, на по год 6 круна.

За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.

Претплата се прима само у годишњим и полугодишњим роковима.

Појединачни број 20 хел.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата се шаље поштанском упутницом или групом само и непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње. Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет центара по 4 хелера за први пут, а за сваки даљи пут по 2 хелера.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВИЈЕСТИ.

— У очи Никољ-дана, имендана Његовог Краљевског Височанства Господара, престоница је била окићена заставама, а војна музика је свирала по вароши. На Никољдан, дан свечаности, била је свечана литургија са благослављем у манастирској цркви у присуству Њ. Њ. Кр. В. В. Књаза Насљедника и Књагиње Милице, Њ. Њ. В. В. Књаза Мирка и Књагиње Наталије, дипломатског тјелца, наших министара, великодостојника, официрског тјелца, чиновништва и многобројног грађанства. После богослужења пуцали су са „Табјо“ топови, а почасна чета у свирање војне музике, одавала је прописане почести. У одсуству Њ. Њ. Кр. В. В. Књаза Господара и Књагиње Милице примали су честитања по уобичајеном реду Њ. Њ. Кр. В. В. Књаза Насљедник-Регент и Књагиња Милица. — У вече је дат велики објед на коме су били: дипломатски кор, наши министри и великодостојници са својим дамама.

— На 11½ сати било је свечано благославље у Дворској капели, поводом имендана Његовог Величанства Цара Никоља, коме су присуствовали Њ. Њ. Кр. В. В. Књаза Насљедник и Књагиња Милица, Њ. Њ. В. В. Књаза Мирка и Књагиња Наталија, дипломатски кор, наши министри, великодостојници, официри и чиновништво Њ. Њ. Кр. В. В. Књаза Насљедник и Књагиња Милица, Њ. Њ. В. В. Књаза Мирка и Књагиња Наталија пошлом су на честитање у овдашње руско посланство, гдје је Њ. Кр. В. Књаза Насљедник подигао чашу за здравље Њ. В. Цара Велико Русеја, на што је госп. министар Шчеглов одговорио, напуштајући здравље Њ. Кр. В. Господара. На честитању су били такође дипломатски кор, наши великодостојници, Високопреосвештени г. Митрофан са свештенством и чиновништво. За све вријеме свирала је пред руским посланством војна музика. — Никољданске свечаности свршене су освјетљењем вароши.

— Њ. Њ. Кр. В. В. Књаза Насљедник и Књагиња Милица, отпутовали су прошлог уторника у Бар.

— Господин Барон Кун од Куненфелда, овдашњи аустро-угарски министар резидент, повратио се је, са својом супругом, прошле суботе и предузео управу повјереног му посланства.

— Мустафа Назим Беј, секретар овдашњег отоманског посланства, напрасно је од капље премакнуо ноћу намеђу недеље и понедељника. Смрт његова је јак дјелула све његове многобројне пријатеље и познанике, које је стекао својом добротом, љубавношћу и предусретљивошћу. Врли покојник остао је најљепше усмионо у свим круговима цетињским. Нек му је лака црна земља!

ЦЕТИЊЕ, 11. децембра.

Реформе у инглеској флоти и њихов значај.

Инглеска влада издала је два врло важна документа односно преуређења и мобилизације инглеске флоте. Нема сумње да то преуређење које је извршио лорд Селборн, има не само стратегијски, него и политички карактер.

Суштина свега тога састоји се у овоме: према новоме распореду центар тежине инглеске флоте преноси се из Средземног мора на сјевер, у канал Ламанш, те ће од сад најјача инглеска ескадра, која се састоји од 12 најбољих оклопача и крстарица бити тамо и крстарица по Њемачком мору. Десетдипна флота Ламанша, која је одређена била да дјелује против Француске, уништава се и преноси се, под називом Атланске флоте, у Гибралтар. Средземна флота знатно се ослабљавала. Што се тиче инглеских лађа у источним морима, и ове добијају нови распоред и то распоред врло значајан. Од сад све три инглеске ескадре, које су биле на Далеком Истоку, (китајска, аустралијска и источноиндијска), стављају се под непосредну команду китајске инглеске ескадре; на њему ће бити одговорност, да тако рареди сну ту флоту, да се може у свако доба концентрисати против ма каквог непријатеља који би се у тајем водама појавио.

Реформа ова мобилизације састоји се у главном у овоме. До сад резервна флота држала се је без команди, а од сад се уводи такво звање „дјелствуюћа“ резерва, т. ј. таква која ће увијек имати на себи двије петине команди, а у случају рата увијек као допуну к овоме прете радника.

Оцјењујући значај ове реформе, инглеске јонине дојосе читав низ чланака, који се бав равице одликују тијем, што симпатично идејама лорда Селборна, а да не дају себи о томе тачнога рачуна. „Morning Post“ без итезања говори у своме уводном чланку, да не треба забравити на ову изреку „мучање је злато“, те уз то цитира још и онај познати савјет једноме индијском судији, којим му се је савјетовало, „да своја рјешења даје, али да их не мотивише“. Баш из ове опште солидарности и из тога што се у тијем чланцима скрива, може се извести ваључак о важности извршених реформама.

„Ми мислимо, пише „Новје Време“, да те реформе обиљежавају собом читав преврат у спољашњој политици. Прије свега јасно је и несумњиво, да се ту предузимају важне мјере опрезности против Њемачке; у званичном извјештају о томе говори се овако: „њемачка флота, која је створена у новије вријеме, има велику убојну снагу, а осим тога налази се у сретним географским приликама, које Њемачкој допуштају, да јој флота увијек буде спремна у својим пристанима“. Накад до данас инглеско-њемачко непријатељство није у званичијем облику исековано било.

„Није од мање важности ни тај факт, што се појачава инглеска ескадра у китајским водама и што се у

једним рукама усредсређује сва команда над инглеском флотом у Тихом океану. То се може објаснити само тијем, што се је Инглеска коначно увјерила о колосалности историјских догађаја, који се на Далеком Истоку збивају: она се тијем придружује мишљењу професора Рејша, која је казао, да се од данас поворница за велику свјетску историјску трагедију пренаша са Атланског на Тихи океан“. Што званични извјештај спомиње могућност, да се у китајским водама може појавити јак непријатељ, то се том напоменом без сумње даје појачању те флоте велики значај.

„Остаје нам, завршује „Новје Време“, да опазимо још то, да цио овај званични извјештај, заједно с планом о мобилизацији, даше таквом енергијом и таквом нечувеном вјером у несумњиви значај силе флоте у савременим ратовима, да се с правом може рећи, да се је Инглеска већ користила лекцијама руско-јапанског рата“.

РУСИЈА И ИНДИЈА.

Исклада као да се Инглесима привиља руска инвазија у Индију, те се старају да авијским народима, који би у томе случају могли бити на страни Русије, варана докажу, да им њихови животни интереси излажу, да буду опрезни и да се држе уз Инглеску. Тако и пр. ондјех дана један лист, што излази у Мадрасу, дошло је врло интересантан чланак, у коме се претреса питање о могућности руске инвазије у Индију. Писац тога чланка прије свега поставља питање, да ли је могуће да се Русија тргае у Индију преко Афганистана, на износ карактеристичку односа између Русије и Афганистана и напомиње, како се је бивши афгански емир Абдурахман дуго користио руским гостопримством за вријеме свога изгнанства. Но пошто је исти очет пован био, да сеје на пријесту у Кабулу, он је одмах предузео кораке, да се приближи Инглеској...

„Кад су му почели пребацивати неблагодарност, пише поменути лист, он је одговарао, да не може својим личним осјећањима жртвовати интересе читавог свог народа. Данашњи афганистански емир слиједи политику свога оца; владар и народ афгански појмили су, да им зближење с Русијом ништа не користи. Они знаду да мир и независност Афганистана зависи од њихових односа према индијској влади и од моралне и војничке протекције, коју од те владе имају очекивати“.

Даље се у листу говори, да се руска инвазија преко Афганистана има сматрати као пука фантазија и немогућност. Русија би могла предузети тај корак само заједнички са емиром, или пак пошто би га побје дила. Али према ономе што се до данас зна, емир неће никада претставити савезу с индијском владом савез са Русијом. По мишљењу тога листа утицај руски у Афганистану јако је уздрман. Узрок је томе не само данашњи рат, но још уз то и китајска експедиција од 1900 г., за вријеме које су се мухамедански војници и Пенџаб морали сукобљавати

с мухамеданским војницима руске војске. Међу мухамеданским војницима који су пиљани из Индије, било је такође и Афганца. Ови су се спријатељили са својим јединовјерцима у руској војсци и од њих су бајали дозвољали, да се војници велике сјеверне царевине много грђе хране и издржавају, него војници који служе у инглеској војсци.

Те су приче имале велики утицај на мухамеданце и брао су прошле кров читаву Индију, па су допрле и до Кабула. У Индији и Кабулу проповиједа се на сва уста, да Русија није данас више јака онако, као што је некад била.

Поменути лист набраја даље и све потешкоће, са којима би се Русија том приликом сурела преко планина Кандахара. Очевијко је, да једини пут за такво подухвје јест овај, који води преко Афганистана, али да се може њим служити, треба прије свега освојити Афганистан. Ако пак Русија напане ту државу, која стоји у пријатељству с Инглеском, онда је у интересу ове потоње, да подржи Афганистан и да не допусти, да га Русија освоји.

Тако рачунају Инглеси, али је изван свако сумње, да онај тај рачун чине без крмара.

СВЕЧАНИ ПОМЕН ПИНИНУ

Друштво Цетињске Читавнице одржало је прошле недеље, у 11 сати прије подне, у Влашкој цркви свечан парастос за покој душе недавно преминулог руског научњака и познатог књижевника Александра Николајевића Пинина. На парастосу чинодјелствовао је цетињски протојерей г. Крето Матановић, а присутни су били осим других чланова читавнице још и овдашњи царско-руски посланик г. Шчеглов, бугарски дипломатски агент г. Ризов и царско-руски војни аташе потпуковник г. Потапов.

По свршетку парастоса, сви присутни упутили су се у Зетски Дом, гдје је, на свечаном скупу у читаоничкој сали, председник Друштва Цетињске Читавнице, г. проф. Лука Заре, држао онај говор:

Господо и браћо!

Нема година и по дана, да је по Русији у интелегентним круговима свечано прослављен педесетогодишњи јубилеј ученог рада чувенога књижевнога историчара Александра Николајевића Пинина, а сад ето Русија се у црно авија за својим извршним сином. Али не Русија сама, него и све Словенство се потреса; а ту смо и ми Срби, гдјегод нас је, а и остале гране јужног Словенства, сви ми једногласно за њим тужимо, ми, који нутјесмо вични, да преко границе своје уже и шире домовине одјекне глас на далеко о каквом нашем великану за њега жива или мртва; за то смо поносни да брат Рус и нас гласи по свијету; те у овој опћој жалости, ми осјећамо и неку радосну насладу, што смо чувени по свијету. Та ето вам свјетских листова, који ових дана у звијезде кују велике заслуге на опћем културном пољу, извојштене од умног и радног Пинина, Словенина и Руса. А које су то његове заслуге? Он је видио даље од других, шири хоризонт пукао је испред његових очи.

Господо и браћо! Ја вам нећу износит *curriculum vitae* и потанко набрајат дјела великог покојника, јер то можете читат по разним новинама, него ћу вам натукнути нешто о правду његова рада, о његову правом словенофилству, и с чега му је име прешло границе Русије, прекрпало Словенство и захватило остали свијет.

Реализам Гогоља и критицизам Белинскога од младости су га занијели, и том програму он је остао вјеран до смрти. После Кримског рата он се сјати са слободним умовима, да у „Савременику“ и у „Отачественим Записцима“ опрашта од окова руску литературу, па да трага за

Владивостока. На броду се нашао велика количина контрабанде, која је послата у Сасехо, гдје ће се пресудити, је ли ово заустављање оправдано.

ЛОНДОН, 8 дец. — Из Шангаја се јавља из вјеродостојног извора, да је велика јапанска ескадра, праћена од 15 бродова са угљем и од торпедњача кренула пут Југа, да дочека балтичку флоту.

ТОКИЈО, 8 дец. — „Рајтер“ јавља, да је јапански брод од страже „Асагари“ зауставио 6. о. мј. један енглески брод, који је хтио ићи из Портартура. Брод је добио хране у Портартур, а сада је било на њем руских поморских официра, који су се хтјели састати с балтичком флотом. Брод је поведен у Сасехо.

ПЕТРОГРАД, 9 дец. — „Биржевија Вједомости“ јавља из Мукдена 7. о. мј., да стање јапанске војске бива свака дан све грђе, а на против расположење руске војске све је боље. Нико не мисли на умицање.

ЛОНДОН, 9 дец. — Из Шангаја се јавља, да нема сумње, да је на броду „Nigritia“, који је ухваћен од Јапанаца, био и капетан руске контраторпедњаче „Гротовој“.

ПЕТРОГРАД, 9 дец. — Јуче је под предједништвом Царевим одржано вјече, којему су присуствовали В. Књаз Михаил Александровић, Побједоносцев, Вјате и Свјатополке Мирски.

ПЕТРОГРАД, 10 дец. — (Званично). Куропаткин јавља, како Китајци причају, да је портартурска посада поново заузала брежуљак од 203 метра.

ШАНГАЈ, 10 дец. — Јапанска ескадра под заповједништвом Камимуре отпловила је у јужно Китајско море, да сретне балтичку флоту.

ХАГ, 10 дец. — Данас је од представника немачке потписана конвенција односно положаја болничких бродова у рату.

ПАЗИС, 10 дец. — Комисија за извјештај хулског сукоба држала је јутрос прву своју сједницу, у којој је једногласно изабрала аустријског адмирала Шпауна за петог члана комисије. Затим је комисија одложена до 9 јануара 1905. (по нов.).

ЛОНДОН, 10 дец. — „Дели Телеграф“ доноси из Чифу-а, да су Јапанци приморани били напустити тврђаву Итспан, пошто су претрпјели велике губитке од побочне пљбе са осталих утврђења и од експлозије руских мина.

ЛОНДОН, 10 дец. — „Дели Телеграф“ јавља из Чифу-а да је у потоња 24. сата, за вријеме трајања велике буре и снјига, осам руских контраторпедњача умукло из Портартури.

БИОГРАД, 8 дец. Хесацкијев, бугарски дипл. агент, предао је Краљу у свечаној аудијенцији своја акредитивна писма.

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ.

Многим нашим претплатницима истиче претплата свршетком овога мјесеца текуће године, зато се исти позивају да извола обновити своју претплату за 1905. год.

Претплату на „Глас Црногорца“ за годину 1905. прима за Црну Гору, Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину и све старе земље само и непосредно било лично, упућеним или групом Администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетињу (Cettigné — Monténégro).

„Глас Црногорца“ неће се никако слаати, ко се унапријед не јави својом претплатом.

„Глас Црногорца“ стоји: За Црну Гору на годину 8 круна, на пола године 4 круне.

За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 круна, на пола године 6 круна.

За све ошале земље на годину 20 франака у злату, на пола године 10 франака у злату.

Претплата на „Глас Црногорца“ прима се само у годишњим и полугодишњим роковима.

Она г. г. наши претплатници, који станују изван варошког поштанског реона, да би лист редовно примали — нека сваче лице у варошком поштанском реону, преко кога ће лист примати.

Поједини бројеви „Гласа Црногорца“ могу се купити у Књижари П. М. Калуђеровића примјерак по келера 20.

Цетиње, 3. Децембра 1904. г.
Администрација
„ГЛАСА ЦРНОГОРЦА.“

О Г Л А С

Пошто је руско Осигуравајуће Друштво „Россиа“ подожило К. Ц. Министарству Финансија потреби кауцију и поднијело све потребне документе, који се по црногорским законима о осигуравајућим друштвима траже, то је тијем поменуто Друштво стекло стално право, да може слободно вршити све врсте осигурања у Црној Гори, т. ј. како разна осигурања живота тако и од пожара, несрећних случајева и др., о чему се овим извјештавају сви заинтересовани.

Број 1728.

Цетиње, 7. децембра 1904. г.
Из канцеларије
Министарства Финансија.
1—1

О Г Л А С.

Главна Управа Пошта Швајцарских обавијестила је Поштанско-Телеграфско Одјељење — својом нотом од 6. децембра текућег, по н. к., број 16,457 — да је колонија британска острва Бермуди пристала, почев од 1. јануара 1905., по н. к., на Вашингтонску угодбу од 15 јуна 1897. о размјени пасаса и кутија са означеном вриједношћу.

Цетиње, 8. децембра 1904, број 6637 —
Из Поштанско-Телеграфског Одјељења
Министарства Унутрашњих Дјела.
1—1

ПОЗИВ.

Овијем позива се Јошо Радованов Вујовић из села Мискулића (у Црној Гори), који је прије пет година напустио своју супругу Милицу и негдје у свијет злонамјерно отумарао, да се до 1. маја 1905. год. овој Консисторији лично или писмено пријави; јер у противном случају рече

вој Милици удајелита ће се право на други брак, на штету поменутог Јоша.

Из Консисторије Цетињске.

Број 2996.

Цетиње, 24 новембра 1904.

М. Митрофан.

3—3.

ПОЗИВ

Позива се овјем Мишо Лукан из Ђивовића (у Црној Гори) који је напустио своју супругу Кићу, кћер Ива Миљунца Иваншевића из Цетиња, и негдје у свијет злонамјерно отумарао, да се до 15 јуна 1905. год. лично или писмено овом духовном суду пријави; јер у противном случају Кићи ће се удајелити право на други брак, на штету речевога Миша.

Број 3145.

Цетиње, 10. децембра 1904 год.

Из Консисторије Цетињске.

1—3

Приватне објаве.

ВИНА, дозова ПРВИЈЕНЦА, ракије мјешане са смоковом у лекој количини на продају.

Петковић Улице.

Р. 14

Бр. 108

4—8

О Г Л А С.

Овим се ставља до знања љубитељима воћа, да је г. Јоша Петровић из Подгорице добио са стране неколико стотина разних облагорођених воћака за пресађивање од најбоље врсте и то: јабука, крушка, шљива, бресква, кајсија и трешања. Сађенице су високе по 2½ м. За цијену и остало, ваља се обратити непосредно на г. Петровића.

Р. 54

Бр. 118.

1—3

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Старешинама и грађанству подгорачком и многим сродницима и пријатељима од свег срца благодарим, који ожалите и онако многобројно до гроба испратите мог покојног брата:

ПАНТА

пјевачком друштву „Бранко“ које је узело учешће при спроводу. Вијенац му положише и г. Шпир Радовићу, који се у име друштва са покојником на гробу лијепим говором испростио ердачна хвала.

Такође благодарим сродницима и многобројним пријатељима из Биограда, Цетиња, Бара и други мјеста који ми телеграфски или писмом или лично своје саучешће у жалости мојој изјавише.

Подгорица, крајем новембра 1904.

У име породице

ожаловани брат:

Стеван Ђ. Лукачевић.

Р. 95

Бр. 119

1—1

НЕДЈЕЉНИ ИЗВЈЕШТАЈ

са црногорских пазара

од 29. новембра до 5. децембра 1904. године.

Предмет	Мјера	Цетиње		Подгорица		Никшић		Колашин		Бар		Ријека		Д-град		Андрејевица		Улицњ		Вар	
		кр.	х.	кр.	х.	кр.	х.	кр.	х.	кр.	х.	кр.	х.	кр.	х.	кр.	х.	кр.	х.	кр.	х.
Пшеница	на 100 кг.	—	—	19	—	17	—	16	—	22	—	23	—	19	—	12	—	17	—	22	—
Кукуруз	"	20	—	16	50	16	—	14	—	16	—	16	—	17	—	11	—	12	—	16	—
Јечам	"	14	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—
Овас	"	—	—	12	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	—	—	—	—	—
Кртола	"	8	—	8	—	4	—	2	—	—	—	8	—	5	—	6	—	—	—	—	—
Водови	на 150 кг.	115	—	108	—	100	—	85	50	95	20	104	—	105	50	90	—	92	—	99	80
Крава	" 80 "	—	—	40	—	50	—	45	—	53	50	54	—	54	—	40	—	40	—	53	20
Брзани овчији	" 16 "	12	50	9	50	12	50	10	—	9	60	9	50	10	65	9	—	9	—	—	—
" ковији	" 18 "	15	50	11	—	13	—	12	—	11	—	11	—	12	—	9	—	10	—	—	—
Свиње	" 100 "	100	—	98	—	—	—	66	—	—	—	105	—	100	—	60	—	—	—	110	20

Бр. 525.

Из канцеларије Привредног Одјељења Министарства Унутр Дјела 10 децембра 1904. на Цетињу.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Приликом смрти и погребна нашега оца односно стрица

ПАВЛА ШУНДИЋА,

баталеонског барјактара

који на пречац испусти своју племениту душу у суботу 27. новембра у 45. години свога живота.

Сматрамо за свету дужност изјавити своју најсрдачнију благодарност војном и грађанском чиновништву и цијелом нашем племени, који у великом броју дођуше, покојника оплакаше и до вјечне куће допратише; хвала свепштеству који над покојника и опједо саршине и његово тјјело матери земљи предадоше.

Жула, 31. новембра 1904.

О жаловани:

Супруга: Милица; син: Милутин; кћера: Милосава, Милва и Стале; синови: Милан, Петар, Антоније, Ристо, с осталим родбаним.

Р. 100

Бр. 1.0

1—1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Приликом смрти наше добре и никад непрежаљене супруге, односно мајке и свекре

СТАНЕ Ј. ВУКМАНОВИЋА,

која, последи дугог мучног и тешког бољесту у недјељу 28. пр. м. испусти своју племениту душу и пресели се у вјечност.

Не можемо пропустити а да овом приликом не изречемо нашу срдачну и највећу до гробу благодарност господи: Проту црничком, свештеницима: Горњо-бријеском Доњо-бријеском, сотоњском, Доњо-подгорском и Горњо-подгорском који јој учинише све оно, што наша матер црква прописује.

Такође нека је особита хвала и свој господи: војним и грађанским часницима, на мјеста и околине који својим многобројним присуством спровод увеличаше.

Хвала браћи Подгоранима, који мелу нам покојнику ожалите, до вјечне куће испратише и у народу оставише таквим успоменама, што је ријетко видјети у нашим крајевима над иједном женском.

Срдачна хвала мјесном учитељу који с њцима спровод увелича.

Нека је особита хвала свој осталој браћи црничанима, који како је болесну походаше, тако и овим приликом у великом броју окупаше се, нашу покојницу ожалите и до вјечне куће испратише, те тијем нам тугу ублажише.

Такође нека је хвала оној господи, који нам телеграфски, или писмено учествоваше у нашој жалости.

Још један пут свима и свакоме хвала.

Подгор, 1. децембра 1904. г.

О жаловани:

Супруг: Јоко; син: Саво и снаха Маре Вукмановићи.

Р. 235

Бр. 121

1—1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Приликом смрти моје никад незаборављене супруге

ЈАНЕ,

која се после дугог боловања пресели у вјечност 14. августа у 25. години живота и поведе ми у мах собом у покој шери Машу и Јованку.

Приликом њене смрти најсрдачније благодарим мјесном свепштенику, племенитима, селанима, којим рођацима на челу са господом командирима, капетаном, учитељем и њиховим госпођама који драгу покојницу срцем ожалите и до хладног гроба испратише.

Хвала мојим пријатељима особито Бучицама који многобројно дођуше, покојницу ожалите и до вјечне куће испратише.

Хвала оним који нам писмено у жалости учествоваше. Снима из срца хвала.

Држици, 26 новембра 1904.

О жаловани:

Супруг: Бошко (Савић), са породицом.

Р. 103

Бр. 122

1—1